

Sygn. akt: III U 485/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 października 2014 r. w O.

sprawy z odwołania M. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 23.04.2014r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. D. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.03.2014r. do dnia 31.12.2015r.;
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.04.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił M. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

M. D. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, żądając jej zmiany i przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na to, że Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 11.04.2014r. ustaliła, że odwołujący się nie jest niezdolny do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 15.09.1993r. organ rentowy przyznał M. D. prawo do renty trzeciej grupy inwalidzkiej od dnia 24.08.1993r. Prawo to mu przedłużano, a następnie przyznano mu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Prawo to przysługiwało M. D. do dnia 28.02.2014r.

W dniu 20.01.2014r. ubezpieczony złożył wniosek o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy na kolejny okres. Orzeczeniem z dnia 27.02.2014r. Lekarz Orzecznik ZUS ustalił, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy. Na skutek sprzeciwu wniesionego przez M. D. jego stan zdrowia był badany przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 11.04.2014r orzekła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Wobec powyższego decyzją z dnia 23.04.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił przyznania M. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art.57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych i nieskładkowych, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ich ustania. Osobie, która spełnia powyższe warunki przysługuje, według art. 59 ust. 1 powołanej ustawy, renta stała – jeżeli niezdolność do pracy jest trwała (pkt 1), lub renta okresowa – jeżeli niezdolność do pracy jest okresowa (pkt 2).

Definicję osoby niezdolnej do pracy podaje natomiast art. 12 ust. 1-3 tejże ustawy, który stanowi, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (ust. 1), przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (ust. 2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3).

Natomiast w myśl art.61 w/w ustawy – prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

W świetle powyższych przepisów skuteczność odwołania M. D. zależna była od wykazania przez niego niezdolności do pracy.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu kardiologii i neurologii. Po przeprowadzeniu wywiadu z M. D., jego zbadaniu oraz po analizie dokumentacji medycznej biegli kardiolog D. K. oraz neurolog T. P. rozpoznali u niego: stan po wszczępieniu sztucznej zastawki aortalnej typu SJM 23mm z powodu ciasnej stenozы aortalnej, przewlekłe leczenie przeciwkrzepliwe, nadciśnienie tętnicze z powikłaniami narządowymi, komorowe zaburzenia rytmu w przebiegu choroby, tętniak aorty wstępującej, stan hemodynamiczny II klasy NYHA, bóle głowy i zawroty głowy w wywiadzie. Biegli ocenili, że występujące u odwołującego się schorzenia oraz stopień ich zaawansowania stanowią podstawę do stwierdzenia, iż odwołujący jest nadal częściowo niezdolny do pracy czasowo, od dnia 12.08.1993r. do dnia 31.12.2015r. W uzasadnieniu opinii biegli stwierdzili, że odwołujący jest po operacji kardiochirurgicznej z wszczępioną sztuczną zastawką aortalną, przewlekłe leczony przeciwkrzepliwie, z wieloletnim wywiadem nadciśnienia tętniczego, z tętniakiem aorty wstępującej z dolegliwościami powysiłkowymi takimi jak: bóle w klatce piersiowej, kołatania serca, duszność powysiłkową, bóle i zawroty głowy. W/w schorzenia, zdaniem biegłych w obecnym stadium zaawansowania wpływają na sprawność psychofizyczną badanego, a co za tym idzie ograniczają zdolność do zarobkowania. Badany wymaga dalszej obserwacji, kontroli kardiologicznej, systematycznego przyjmowania leków, m.in. przeciwzakrzepowych. Ponadto stan ogólny badanego nie uległ istotnej poprawie w stosunku do poprzednich badań przeprowadzonych przez lekarzy orzeczników ZUS (k. 14-17).

Organ rentowy w piśmie z dnia 29.09.2014r. oświadczył, że zgadza się z opinią i nie wnosi żadnych uwag. Organ rentowy uwzględnił bowiem ostatnie wyniki ECHO potwierdzające obniżenie funkcji skurczowej lewej komory i tętniakowate poszerzenie aorty wstępującej oraz przewlekłe leczenie przeciwzakrzepowe (k 28-29).

W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywoły i wnioski opinii biegłych lekarzy sądowych. Wnioski biegłych zostały sformułowane po przeprowadzeniu wywiadu, badaniu odwołującego się i analizie dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach rentowych. Wydana przez biegłych opinia poparta została logiczną argumentacją. Biegli jednoznacznie wskazali występujące u M. D. schorzenia narządu wydolnościowego, których stopień i nasilenie nadal powodują częściową niezdolności do pracy do dnia 31.12.2015r. Na okoliczność stanu zdrowia M. D. wypowiedziało się dwóch niezależnych biegłych. Wypowiedzieli się oni na temat wszystkich dolegliwości, z którymi odwołujący wiązał swą niezdolność do pracy. Sporządzona opinia zawiera wnioski sprowadzające się do konkluzji, że odwołujący jest osobą nadal częściowo niezdolną do pracy od dnia 12.08.1993r. do dnia 31.12.2015r.

Mając to na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał M. D. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.03.2014r. do dnia 31.12.2015r.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do renty, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie nie istniały podstawy do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego za nieprzyznanie odwołującemu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy już na etapie postępowania przed ZUS, z uwagi na poziom skomplikowania sprawy, do rozstrzygnięcia, której niezbędna była opinia zespołu biegłych sądowych lekarzy.

Z tych względów orzeczono jak w pkt 2 wyroku.